U C H W A Ł A

S E N A T U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

z dnia 6 listopada 2014 r.

w sprawie ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 23 października 2014 r. ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1 po pkt 3 dodaje się pkt … w brzmieniu:

„…) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Wstępne, okresowe i kontrolne badania lekarskie przeprowadza się na podstawie skierowania wydanego przez pracodawcę.”;”;

2) w art. 3:

a) w pkt 1, w ust. 2 wyrazy „art. 12 ust. 2–2b” zastępuje się wyrazami „art. 12 ust. 2–2c”,

b) w pkt 2:

– w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „ust. 2a i 2b” zastępuje się wyrazami „ust. 2a–2c”,

– dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Jeżeli świadczenie przysługujące pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych jest częściowo odpłatne, to przychodem pracownika jest różnica pomiędzy wartością określoną w ust. 2a albo ust. 2b i odpłatnością ponoszoną przez pracownika.”;

3) w art. 3 w pkt 4:

a) w lit. a w tiret drugim, w pkt 117a wyrazy „świadczenie z pomocy społecznej albo zasiłek rodzinny” zastępuje się wyrazami „świadczenie z pomocy społecznej lub zasiłek rodzinny”,

b) w lit. b, w ust. 34:

– wyrazy „świadczenia z pomocy społecznej albo zasiłku rodzinnego” zastępuje się wyrazami „świadczenia z pomocy społecznej lub zasiłku rodzinnego”,

– wyrazy „świadczenie z pomocy społecznej albo zasiłek rodzinny” zastępuje się wyrazami „świadczenie z pomocy społecznej lub zasiłek rodzinny”;

4) w art. 5 w pkt 1, w art. 6c w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „obywatelstwa polskiego lub Karty Polaka, o której mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2014 r. poz. 1187)” zastępuje się wyrazami „miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;

5) w art. 6, art. 30a otrzymuje brzmienie:

„Art. 30a. Mikroprzedsiębiorca w rozumieniu art. 2 ust. 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1) za rok kalendarzowy, w którym uzyskał wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, podlega obowiązkowi przekazywania informacji i danych statystycznych, o których mowa w art. 30 pkt 3, jeżeli obowiązek ich przekazywania wynika z umów i zobowiązań międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej.”;

6) w art. 9 w pkt 4, w art. 36a w ust. 2 w pkt 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w lit. c wyraz „zapewnienie” zastępuje się wyrazem „zapewnianie”;

7) w art. 9 w pkt 4, w art. 36a:

a) w ust. 2 w pkt 2 skreśla się wyraz „jawnego”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. … w brzmieniu:

„…. Rejestr, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 jest jawny. Przepis art. 42 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 9 w pkt 4, w art. 36a w ust. 2 w pkt 2 po wyrazach „przez administratora danych,” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem zbiorów, o których mowa w art. 43 ust. 1,”;

9) w art. 9 w pkt 8, w art. 46e:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „wykreślonego z rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji” dodaje się wyrazy „na podstawie art. 46d ust. 2,”,

– w pkt 1 i 2 po wyrazach „z rejestru” dodaje się wyrazy „, o których mowa w art. 46d ust. 2 pkt 1 i 2”,

b) w ust. 2 po użytych po raz pierwszy wyrazach „administratora bezpieczeństwa informacji” dodaje się wyrazy „wykreślonego na podstawie art. 46d ust. 2”;

10) w art. 14 w pkt 3 skreśla się lit. a;

11) w art. 14 w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;”;

12) w art. 19 w pkt 2 w lit. c, w ust. 9a wyrazy „towarzyszącej roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom” zastępuje się wyrazami „przytwierdzonej do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo ich opakowań”;

13) w art. 19 w pkt 2 w lit. f, w ust. 15 wyraz „jego” zastępuje się wyrazem „swoim”;

14) w art. 19 w pkt 2 w lit. g, w ust. 15e w pkt 2 wyrazy „pkt 2” zastępuje się wyrazami „pkt 1 i 2”;

15) w art. 19 w pkt 2:

a) w lit. i, w ust. 18 wyrazy „może być w każdym czasie cofnięte” zastępuje się wyrazami „cofa się”,

b) w lit. j, w ust. 18a wyrazy „może być również w każdym czasie cofnięte” zastępuje się wyrazami „cofa się” oraz wyrazy „może być w każdym czasie zmieniony” zastępuje się wyrazami „zmienia się”;

16) w art. 21 w pkt 1, w ust. 12 skreśla się wyrazy „(AEO)”;

17) w art. 22 w pkt 1, w art. 10 w ust. 2 wyrazy „rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3, z późn. zm.)” zastępuje się wyrazami „Rozporządzenia Wykonawczego”;

18) w art. 25, w ust. 6 w zdaniu pierwszym i trzecim wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”;

19) w art. 26 w pkt 3, w art. 7d w ust. 3 skreśla się wyraz „jedynie” oraz wyrazy „i tylko”;

20) w art. 26 w pkt 3, skreśla się art. 7l;

21) w art. 26 w pkt 15 w lit. a, w ust. 8a wyrazy „i 15” zastępuje się wyrazami „i 15 lit. a”;

22) w art. 26 w pkt 15 w lit. b, ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. W przypadku, gdy warunki, o których mowa w ust. 5–12 nie zostały spełnione i w wyniku postępowania podatkowego, postępowania kontrolnego albo kontroli podatkowej ustalono, że wyroby, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 lit. a, nie zostały użyte do celów opałowych lub gdy nie ustalono nabywcy tych wyrobów, stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 4 pkt 1”;

23) w art. 30 w pkt 2, w ust. 1:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „wyłącznie”,

b) w pkt 1 średnik zastępuje się wyrazem „albo”;

24) po art. 33 dodaje się art. … w brzmieniu:

„Art. .... Do ustalenia w 2015 r. przychodu pracownika z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych, stosuje się przepisy art. 12 ust. 2a–2c ustawy wymienionej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że przepisy regulujące sposób ustalenia przez pracodawcę wartości tego świadczenia w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2015 r. są dla pracownika korzystniejsze. W takim przypadku do ustalenia w 2015 r. przychodu pracownika z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych stosuje się przepisy obowiązujące do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

25) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 89 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 26, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

U Z A S A D N I E N I E

Na posiedzeniu w dniu 6 listopada 2014 r. Senat rozpatrzył ustawę o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej i uchwalił do niej 25 poprawek. Poprawki Senatu porządkują, korygują i uzupełniają regulacje uchwalone przez Sejm.

Poprawka nr 1 zmierza do rozstrzygnięcia bezpośrednio w ustawie, a nie na poziomie rozporządzenia, o obowiązku pracodawcy polegającym na wydaniu skierowania na badania lekarskie. Instytucja „skierowania na badania lekarskie", w którym mają być opisane warunki pracy, jest konstytuowana rozporządzeniem właściwego ministra wydanym na podstawie art. 299 § 8 Kodeksu pracy. Należy podnieść, że zgodnie z § 4 Zasad techniki prawodawczej w ustawie nie należy odsyłać do postanowień aktów podustawowych. Stąd zasadne jest nałożenie na pracodawcę ustawowego obowiązku skierowania na badania lekarskie.

Poprawka nr 2 modyfikuje przepisy dotyczące ryczałtu z tytułu użytkowania pojazdu służbowego tak, aby objąć nimi świadczenia częściowo odpłatne. Brak rozstrzygnięcia co do świadczeń częściowo odpłatnych spowoduje, że w przypadku pobrania przez pracodawcę płatności za udostępnienie samochodu służbowego do celów prywatnych zastosowanie będą miały przepisy ogólne dotyczące zasad ustalania wartości pieniężnej świadczeń w naturze (a więc nie ryczałt, a odniesienie do cen rynkowych). W opinii Senatu ułatwieniem dla działalności gospodarczej będzie nie tylko ryczałtowe ustalenie wartości przychodu dla świadczenia nieodpłatnego, ale również przyjęcie takiej formuły dla świadczenia częściowo odpłatnego.

Poprawka nr 3 zmierza do zastąpienia w przepisie wprowadzającym zwolnienie od podatku nieodpłatnych świadczeń z tytułu pomocy prawnej spójnika alternatywy rozłącznej spójnikiem alternatywy nierozłącznej, co w prawidłowy sposób wyrazi intencje ustawodawcy. Zgodnie z tym przepisem (w brzmieniu uchwalonym przez Sejm) wolna od podatku jest wartość nieodpłatnego świadczenia z tytułu pomocy prawnej udzielonej osobie pobierającej świadczenie z pomocy społecznej albo zasiłek rodzinny. Nie można wykluczyć sytuacji, że dana osoba będzie jednocześnie pobierać świadczenie z pomocy społecznej oraz zasiłek rodzinny.

Poprawka nr 4 modyfikuje zasady określania składników pochodzenia zagranicznego produktów. Senat uznał, że przy ustaleniu pochodzenia produktów eksportowanych w ramach

kontraktu eksportowego, zasadne jest uznanie za składniki pochodzenia zagranicznego kosztów wytworzenia produktów poniesionych na rzecz pracowników, dostawców lub usługodawców niemających miejsca zamieszkania w Polsce, a nie na rzecz takich podmiotów będących cudzoziemcami nieposiadającymi Karty Polaka.

Poprawka nr 5 przesądza, że zwolnieniem z obowiązków statystycznych objęty jest mikroprzedsiębiorca jedynie w pierwszym roku swojej działalności, a nie w latach następnych. Poprawiany przepis w swoim literalnym brzmieniu wskazuje, że mikroprzedsiębiorca podlega obowiązkowi przekazywania informacji statystycznych jedynie w roku zarejestrowania działalności. Tymczasem adekwatnym do intencji ustawodawcy powinno być objęcie mikroprzedsiębiorcy obowiązkiem przekazywania informacji statystycznych przez cały okres działalności, z wyłączeniem roku, w którym zarejestrował działalność.

Poprawka nr 6 koryguje błąd językowy. Poprawiany przepis określa, że do zadań administratora bezpieczeństwa informacji należy zapewnienie przestrzegania przepisów o ochronie danych osobowych (wprowadzenie do wyliczenia), m.in. przez zapewnienie zapoznania osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie danych osobowych (lit. c). Wątpliwości Senatu wzbudziło użycie wyrazu „zapewnienie” zamiast wyrazu „zapewnianie”, ponieważ w omawianych regulacjach ustawodawca wyraźnie stanowi o zadaniu (dla którego sformułowania poprawny jest wyraz „zapewnianie”), a nie o jego skutku (który można by wskazać przez użycie w przepisie wyrazu „zapewnienie”). Mając to na uwadze, Senat uchwalił omawianą poprawkę.

Poprawka nr 7 ujednolica zasady udostępniania rejestrów zbiorów danych prowadzonych przez administratora bezpieczeństwa informacji (ABI) i przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (GIODO). Porównanie instytucji rejestru prowadzonego przez GIODO oraz rejestru prowadzonego przez ABI wykazuje, że pomimo jawności obydwu rejestrów, tylko w przypadku rejestru GIODO ustawodawca wprost przesądza, że każdy ma prawo przeglądać rejestr.

Poprawka nr 8 zwalnia administratora bezpieczeństwa informacji (ABI) z obowiązku prowadzenia rejestrów zbiorów danych, w analogicznych przypadkach, w których funkcjonuje zwolnienie z obowiązku rejestracji zbiorów przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (GIODO). Zgodnie ze zmienianym przepisem ABI prowadzi jawny rejestr zbiorów danych osobowych przetwarzanych przez administratora danych.

Należy założyć, że jest to rejestr wszystkich zbiorów danych przetwarzanych przez administratora danych. Inaczej bowiem niż w przypadku rejestru prowadzonego przez GIODO, brak jest przepisu, który wyłączałby obowiązek prowadzenia jawnego rejestru zbiorów danych osobowych, o których mowa w art. 43 ustawy. Taki brak symetrii pomiędzy przepisami Senat uznał za nieuzasadniony.

Poprawka nr 9 umożliwia zwolnienie z obowiązku rejestracji zbiorów danych w rejestrach Generalnego Inspektora Ochrony danych Osobowych (GIODO), już z chwilą ponownego powołania administratora bezpieczeństwa informacji (ABI), wykreślonego uprzednio z rejestru administratorów w drodze czynności materialno-technicznej. Senat nie znalazł uzasadnienia dla „odroczenia" skorzystania z możliwości zwolnienia z obowiązku rejestracji zbiorów w rejestrach GIODO, jeśli powodem uprzedniego odwołania ABI nie były przyczyny określone w art. 46d ust. 2.

Poprawka nr 10 skreśla zmianę „pozorną". Brzmienie przepisu przed nowelizacją jest tożsame z jego brzmieniem po nowelizacji.

Poprawki nr 11 i 18 ujednolicają przepisy dotyczące odpowiedzialności za składanie fałszywych oświadczeń z przepisami kodeksu karnego. Zgodnie z brzmieniem przepisów uchwalonym przez Sejm wskazane w nich oświadczenia składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Tymczasem odpowiedzialność, o której mowa w tych przepisach, jest, zgodnie z art. 233 § 1 i 6 Kodeksu karnego, odpowiedzialnością za składanie fałszywych oświadczeń, a nie fałszywych zeznań.

Poprawka nr 12 wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym etykieta handlowa będzie przytwierdzona do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo ich opakowań. Poprawka zmierza do doprecyzowania art. 16 ust. 9a ustawy o ochronie roślin i jego ujednolicenia z nienowelizowanym art. 16 ust. 9.

Przyjęcie kolejnej poprawki (**poprawka nr 13**) było konieczne, ponieważ Senat spostrzegł, że w art. 16 ust. 15 ustawy o ochronie roślin nieprecyzyjnie określono, w czyim imieniu przedsiębiorcy będą wydawali paszporty roślin. Mając to na uwadze, jednoznacznie wskazano, że przedsiębiorcy będą wydawali paszporty roślin w imieniu wojewódzkiego inspektora, który ich do tego upoważnił.

Poprawka nr 14 określa, że odmowa wojewódzkiego inspektora w sprawie udzielenia upoważnienia do wydawania paszportów zastępczych będzie następowała w formie decyzji.

Przepis art. 16 ust. 15e pkt 2 ustawy o ochronie roślin, w brzmieniu uchwalonym przez Sejm, przewiduje odmowę wydawania upoważnień w przypadku, o którym mowa w ust. 15d pkt 2. Senat przyjął za zasadne objęcie przedmiotowym przepisem także przypadku, o którym mowa w art. 15d pkt 1.

Poprawka nr 15 zamienia możliwość cofnięcia upoważnienia oraz zmiany zakresu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których paszporty mogą być wydawane przez upoważniony podmiot, na obowiązek. W art. 16 ust. 18 ustawy o ochronie roślin przewidziano możliwość cofnięcia upoważnienia, natomiast Senat uznał, że, ze względu na przesłanki cofnięcia wymienione w pkt 1–3 tego przepisu, zasadniej byłoby ustanowić obowiązek cofnięcia. Senat kierował się analogicznym rozumowaniem w przypadku ust. 18a dodawanego w noweli. Występująca w tym przepisie fakultatywność cofnięcia upoważnienia do wydawania w imieniu wojewódzkiego inspektora paszportów roślin oraz fakultatywność zmiany zakresu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których paszporty mogą być wydawane przez upoważniony podmiot, wzbudziła wątpliwości, ponieważ dowolność wspomnianego cofnięcia i zmiany, którą odpowiednim podmiotom przyznaje przepis w brzmieniu uchwalonym przez Sejm, podważa moc obowiązku (zakazu) stanowionego przez dodawany do art. 16 ustawy o ochronie roślin ust. 15f. W ust. 15f ustawodawca wyraźnie wskazuje, że minister określi w drodze rozporządzenia rośliny, dla których paszporty nie mogą być wydawane. Skoro zatem do tych samych roślin ustawodawca odniósł się, za pomocą odesłania, to każdorazowe stwierdzenie, że już wydane upoważnienie lub już określony zakres roślin dotyczy roślin ujętych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 15f, powinno powodować obligatoryjne – odpowiednio – cofnięcie upoważnienia lub zmianę zakresu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których paszporty mogą być wydawane przez upoważniony podmiot.

Poprawki nr 16 i 19 skreślają te fragmenty przepisów, które nie niosą wartości normatywnej.

Poprawka nr 17 uwzględnia wcześniejsze wprowadzenie skrótu (w art. 4 pkt 4 ustawy – Prawo celne) dla określenia rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Rozporządzenie Wykonawcze).

Poprawka nr 20 skreśla przepis (art. 7l ustawy o podatku akcyzowym) modyfikujący, w sposób błędny, ogólną normę (art. 6 ustawy o podatku akcyzowym), zgodnie z którą do

postępowań w sprawie akcyzy stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej. W opinii Senatu wystarczającym dla zapewnienia zupełności przepisom dotyczącym wiążącej informacji akcyzowej powinno być odesłanie do stosowania przepisów Ordynacji podatkowej zawarte w art. 6 ustawy o podatku akcyzowym. Ponowne odesłanie do odpowiedniego stosowania działu IV oraz rozdziałów 7a i działu III Ordynacji podatkowej wyłącza zastosowanie art. 12 Ordynacji, który reguluje zasady obliczania terminów, oraz budzi wątpliwość co do poprawności odesłania do norm materialnych dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych (dział III rozdział 7a) oraz nadpłaty podatku (dział III rozdział 9).

Poprawka nr 21 poprawia błędne odesłanie. Przepis art. 89 ust. 8a ustawy o podatku akcyzowym stanowi o oświadczeniu dotyczącym przeznaczenia paliw opałowych. Odsyła w tym zakresie do oświadczenia z art. 8a ust. 5 tej ustawy. Oświadczenie to obejmuje wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 8a ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a ustawy o podatku akcyzowym.

Poprawka nr 22 modyfikuje przepis zmierzający do zastosowania wyższej, „sankcyjnej", stawki akcyzy, w stosunku do paliw opałowych. Senat uznał za zasadne, aby w stosunku do paliw opałowych stosować wyższą stawkę akcyzy właściwą dla niektórych paliw silnikowych dopiero wówczas, gdy niespełnione zostały warunki dotyczące oświadczeń o przeznaczeniu nabywanych paliw do celów opałowych i jednocześnie w wyniku postępowania podatkowego, kontrolnego lub kontroli podatkowej ustalono, że paliwa te nie zostały użyte do celów opałowych lub nie ustalono nabywcy tych wyrobów. W aktualnym stanie prawnym brak oświadczenia o przeznaczeniu paliw opałowych do celów opałowych albo niespełnienie niektórych warunków dotyczących tych oświadczeń skutkuje utratą prawa do skorzystania z preferencyjnej stawki akcyzy na olej opałowy. Stosowanie wyższej stawki podatku akcyzowego dopiero wówczas, gdy w wyniku postępowania podatkowego, kontrolnego lub kontroli podatkowej zostanie ustalone, że nabyte paliwa nie zostały użyte do celów opałowych lub nie zostanie ustalony nabywca tych wyrobów, pozwoli na indywidualne zbadanie każdej sprawy i odstąpienie od stosowania stawki „sankcyjnej" w sytuacji, w której podmiot uchybił wprawdzie przepisom dotyczącym oświadczeń, ale paliwo zostało użyte zgodnie z przeznaczeniem tj. do celów opałowych.

Poprawka nr 23 doprecyzowuje, że dyspozycja przepisu obejmuje albo wiercenie w celu wykorzystania ciepła Ziemi albo wykonywanie wkopów oraz otworów wiertniczych o głębokości do 30 m. Z wprowadzenia do wyliczenia w art. 85 ust. 1 ustawy – Prawo

geologiczne i górnicze usunięto wyraz „wyłącznie”. Zamiast niego w pkt 1 tego przepisu w miejsce średnika dodano wyraz „albo”. Senat uchwalił tą poprawkę, przyjmując, że w rzeczywistości przesłanka z pkt 1 nie zaistnieje razem z tą wymienioną w pkt 2, a także mając na uwadze technikę wyrażania alternatywy rozłącznej występującą już w ustawie – Prawo geologiczne i górnicze.

Poprawka nr 24 przewiduje, że w 2015 r. do ustalenia przychodu pracownika z tytułu wykorzystania samochodu służbowego do celów prywatnych znajdą zastosowanie przepisy korzystniejsze. Jak podkreśla Trybunał Konstytucyjny, w zasadzie nie jest dopuszczalne dokonywanie zmian obciążeń podatkowych w ciągu roku. Zmiany takie, gdy chodzi o obecne ukształtowanie podatku dochodowego od osób fizycznych, powinny wchodzić w życie przynajmniej na miesiąc przed końcem poprzedniego roku podatkowego. Postulat ten odnieść należy do zmian niekorzystnych dla podatnika. Uchwalony przez Senat przepis ma na celu zapewnienie ochrony dla pracownika w sytuacji, gdyby przepisy rozpatrywanej ustawy weszły w życie zbyt późno, z perspektywy przywołanych standardów konstytucyjnych. Należy bowiem uwzględnić, taką możliwą sytuację, w której nowododawane regulacje, odnoszące się do ryczałtu z tytułu użytkowania pojazdu służbowego do celów prywatnych, mogą, w stosunku do konkretnego podatnika, okazać się regulacjami niekorzystnymi.

Brzmienie poprawki nr 24 uwzględnia dodanie do art. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nowego ust. 2c, zgodnie z poprawką nr 2.

Poprawka nr 25 modyfikuje przepis przejściowy, który zakłada, że art. 89 ust. 16 ustawy o podatku akcyzowym w nowym (znowelizowanym) brzmieniu znajdzie zastosowanie do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy. Tymczasem oczywiste jest, że powinien znaleźć zastosowanie także po dniu wejścia w życie ustawy.